

Memoriál Mgr. Václava Vilda – soutěž svářečů

Jaromír Kobout

Dne 26. 2. 2026 se uskutečnilo krajské kolo již tradiční soutěže ve svařování Memoriál Mgr. Václava Vilda (dlouholetého ředitele SŠ Rokycany), kterou pořádala Střední škola Rokycany. Soutěž byla vyhlášena jako soutěž jednotlivců pro metody svařování 135 a 311 a skládala se z testů, týkajících se bezpečnostních předpisů, technologie svařování a také z praktické části.

V praktické části soutěžící svařovali jeden V svar v poloze PF, což je svislá zdola nahoru. Pro pedagogický doprovod byla zajištěna nesmírně zajímavá exkurze společnosti Weiler Holoubkov s.r.o., mj. jednoho z nejstarších výrobců obráběcích strojů v naší republice. Školu reprezentovali v metodě 311 (svařování kyslíkoacetylenovým plamenem) Jan Brabec ze třídy 2MSB, který ve své kategorii obsadil výborné 2. místo a úspěšně tak navázal na předchozí dva ročníky, kdy jsme obsadili 1 místo. Dalším reprezentantem naší školy v metodě 135 (svařování tavící se elektrodou v aktivním plynu) byl Ondřej Pflug (také třídy 3MSB), který obsadil výborné 4. místo. Tradičně výborně připravené soutěže se účastnilo 8 středních škol z Plzeňského kraje.

Oba studenti budou naši školu reprezentovat ve dnech 20.-22. 4. 2026 na mezinárodní soutěži Zlatý Pohár Linde 2026 ve Frýdku-Místku.

Autoři:

- Mgr. D. Horvátová
- J. Kobout
- Mgr. M. Králová
- Ing. P. Vlček
- Ing. J. Gruber
- Adéla Kosobudová
- Lucie Mlýčková
- Markéta Pyšná
- Adéla Tauerová
- Tereza Ticháčková

Uvnitř tohoto vydání:

Memoriál Mgr. Václava Vilda	1
Olympiáda ve francouzském jazyce	1
Královská Anglie	2
Hodina dějepisu o době nedávné	3
Studenti 2PLT trénují práci s dětmi	4
Exkurze v denním stacionáři Jitřenka	4
Exkurze na vodní elektrárnu Lípno I	5
Favoritem přes Bosnu a Hercegovinu a Chorvatsko pod Triglav 7.	6

Olympiáda ve francouzském jazyce

Michaela Králová

Parlez-vous français? Samozřejmě, mohou sebevědomě tvrdit ty studentky ze třídy 3VS, které se zapojily do Olympiády ve francouzském jazyce. Nejlépe se vedlo Karolíně Králové a Kristýně Porynecové. Ačkoliv je mezinárodně stanovený Světový den štěstí až na 20. března, tyto dvě studentky ze 3. ročníku veřejné správy SPŠS a SOŠ prof. Švejcara si ho užily již od den dřívě. Ve čtvrtek 19. března se totiž na Krajském centru vzdělávání v Plzni konalo krajské kolo zmíněné soutěže.

Soutěž probíhala ve dvou kolech, nejprve se všichni účastníci museli prokousat dlouhým textem a odpovědět na otázky na porozumění, pak pokračovali v ústních pohovorech, kdy se představili, popsali obrázek a nakonec pohovořili na zadané téma. U každé části museli zareagovat na otázky poroty.

V první kategorii středních škol jsme byli jediní, kdo se odvážil konkurovat gymnáziím. O to větší překvapení přinesly výsledky, kdy Kristýna Porynecová získala 4. místo a Karolína Králová si vybojovala skvělé 2. místo. Za tento úžasný výsledek a reprezentaci školy oběma dívkám děkujeme! Na soutěž byla připravena jako náhradnice i Linda Anderlová, která se ve školním kole umístila hned za oběma výše jmenovanými dívkami.

Na snímku vpravo jsou účastnice školního kola.

Královská Anglie

Adéla Tauerová, Tereza Ticháčková, 3PLH

V dnech 8. až 14. března 2025 jsme s učiteli z naší školy SPŠ strojnické a SOŠ prof. Švejcara vyrazili na nezapomenutelný poznávací zájezd za krásami Anglie. Výlet začal v pozdních večerních hodinách, kdy autobus odjel od školy a vydal se na dlouhou cestu. Tento výlet byl tak jedinečnou příležitostí poznat Anglii zblízka, procvičit si anglický jazyk a zažít atmosféru míst, která známe jen z fotek.

První navštívenou destinací bylo historické město Bruggy v Belgii, které si díky svým vodním kanálům a malebným uličkám získalo přezdívku „Benátky severu“. Navštívili jsme zde kostel Panny Marie, slavné Velké tržiště (Markt) nebo zvonici Belfort. Obdivovali jsme také Baziliku Svaté Krve, kde se údajně uchovává kapka Kristovy krve. Vrcholem návštěvy byla plavba na loďce po bruggských vodních kanálech. Nechyběla ani ochutnávka vyhlášené belgické čokolády, wafli či hranolek.

Odpoledne jsme pokračovali do francouzského přístavního města Calais, kde jsme přenocovali před raním prejezdem do Británie. Po překonání kanálu La Manche nás přivítala jižní Anglie svými vodními a skalnatými útesy, poté jsme zamířili k londýnskému Greenwichi a pokračovali na vodní městskou dopravu, která nás dovezla až k samotnému Tower Bridge.

Dále jsme zavítali do pevnosti Tower of London, která se pyšní anglickými korunovačními klenoty a nespočtem věží. Vrcholem prohlídky části Londýna zvané City byla návštěva St. Paul's Cathedral (Katedrály sv. Pavla), kde jsme museli zdolat 528 schodů, abychom měli celé město jako na dlani.

Večer jsme se pak ubytovali v hostitelských rodinách, kde jsme strávili tři noci. Měli jsme tak příležitost poznat britskou kulturu a jejich životní styl na vlastní kůži. Nejzajímavější bylo povídání s našimi hostitelskými

rodinami. Mluvili sice dost srozumitelně, ale někdy až moc rychle, takže jsme občas něco nestihli pochytit. Naštěstí byli chápaví a s úsměvem nám vše vždy zopakovali.

Další den hned po snídani jsme se sešli na určeném místě, kde nás vyzvedl náš autobus, a společně jsme vyrazili do historického města Salisbury. Navštívili jsme zde nádhernou gotickou katedrálu s nejvyšší kostelní věží v Británii a s vystaveným originálem Velké listiny svobod z roku 1215, tzv. Magna Charta. Po prohlídce byl čas na rozhod a my tak měli prostor projít si úzké starobylé uličky, trhy a obchůdky. Odpoledne jsme přešli do bývalého hlavního města Anglie, Winchesteru, s imponantní gotickou katedrálou a slavným Kulatým stolem krále Artuše. Večer jsme se opět vrátili do svých rodin, kde jsme se navečeřeli.

Ve čtvrtek ráno po snídani jsme navštívili Windsor Castle, největší a stále obývaný hrad ve Velké Británii, sídlo královské rodiny. Prošli jsme se kolem hradu i malebným městečkem. Zavítali jsme také na tzv. Long Walk, přes 4 km dlouhou cestu lemovanou stromy, odkud byl nádherný výhled na královský hrad. Při prohlídce hradu jsme viděli královské místnosti s množstvím úžasných exponátů (Podvazkový řád, slavné portréty členů královské rodiny), pomník prince Alberta i kapli sv. Jiří. Odpoledne jsme přešli do centra slavného univerzitního města Oxford. Prošli jsme ulicí High Street, minuli kostel St. Mary the Virgin, knihovnu Bodleian Library, mnoho dalších knihoven (Radcliffe Camera) a univerzitních kolejí a také divadlo Sheldonian Theatre. Dorazili jsme až ke Christ Church College, kterou jsme si prohlédli, a podívali se i na místa, kde se natáčely scény do filmů o Harry Potterovi. I když nás tento den provázelo nevyzpytatelné britské počasí, kdy chvilkami svítilo sluníčko, foukal velký vítr a o pár minut poprchávalo, prohlídku jsme si náležitě užili. Večer jsme se opět vrátili do svých hostitelských

rodin, kde jsme se navečeřeli.

Poslední celý den po snídani a rozloučení se s rodinami jsme věnovali hlavnímu městu Anglie, Londýnu. Po příjezdu jsme se přesunuli lodí po řece Temži do centra. Postupně jsme si prohlédli vyhlášené vyhlídkové kolo nazvané London Eye, dále Big Ben, slavný Buckinghamský palác a Westminsterské opatství. Prošli jsme se čínskou čtvrtí Soho a také zavítali na proslulá náměstí,

a to Piccadilly Circus, Trafalgar Square a Leicester Square. Měli jsme možnost vidět Londýn i při západu slunce. V podvečerních hodinách jsme se rozloučili s Londýnem a metrem přešli zpět k autobusu. Trajektem jsme se vrátili do Francie. Po noční cestě přes Francii, Belgie a Německo jsme v sobotu po obědě dorazili do Plzně plni nadšení a zážitků.

Houses of Parliament, Big Ben

Hrad Windsor

Tower Bridge

Kulatý stůl krále Artuše (Winchester)

Hodina dějepisu o době nedávné

Dana Horvátová

Žáci z některých tříd (1 PLT, 1 VS, 1 MSA, 1 MSB, 1 MEA) se v hodině dějepisu měli možnost seznámit s dobovým materiálem z doby „budování“ komunismu.

K vidění byla například průkazka zaměstnance,

členská legitimace komunistické strany, slib pionýra, pionýrská encyklopedie, různé dobové propagační materiály, např. plakáty, úryvky z novin, fotografie. Také zde byla plynová maska, která sloužila v době ohrožení.

Příležitost prohlédnout si reálné předměty, které se používaly v nedávné době, žáci ocenili. Měli tak větší možnost lépe pochopit jedno z období naší historie.

Studenti 2PLT trénují práci s dětmi

Adéla Kosobudová, 2PLT

Dne 11. 3. 2026 se 2. ročník pedagogického lycea se zaměřením na TV zúčastnil jednodenní exkurze v 26. základní škole v Plzni. Studenti si mohli vyzkoušet vedení dvou hodin tělesné výchovy, práci s žákyněmi devátého ročníku a celkovou organizaci hodiny.

Pro žáky měla naše třída připravené zábavné rozechřívací aktivity poté opíčí dráhu s matematickými příklady, kde se zapotili nejen běháním. Nakonec byla hodina zakončena vybíjenou se zapojením i našich studentů. Pro účastníky exkurze to byla velká příležitost zjistit, jak probíhá výuka na jiných školách a nasbírat spoustu cenných zkušeností pro nadcházející souvislé praxe.

Exkurze v denním stacionáři Jitřenka

Lucie Mitrychová a Markéta Pyšná, 2SCB

Dne 12. března se žákyně třídy 2.SCB (oboru Sociální činnost) zúčastnily exkurze do denního stacionáře Jitřenka. Dívky si pro klienty tohoto zařízení připravily několik aktivit, které byly zaměřeny zejména na rozvoj jemné a hrubé motoriky.

Konkrétně se jednalo o vybarvování mandal, hru „Na sochy“, rozpoznávání různých předmětů podle hmatu či třídění obrázků s lesními a hospodářskými zvířaty. Nechyběla ani oblíbená hra pexeso.

Jak klienti, tak i žákyně si společně strávené chvíle velmi užili. Jak uvedly některé z dívek: „Bylo to pro nás přínosné a určitě bychom se tam rády znovu podívaly“.

Exkurze na vodní elektrárnu Lipno I

Petr Vlček

Dne 31. března 2025 se žáci tříd 1MEA, 3MEA a vybraní žáci 3MEB zúčastnili odborné exkurze do vodní elektrárny Lipno. Exkurzi zorganizovali vyučující Ing. Petr Vlček, Mgr. Iveta Tomášková a Ing. Bc. Anton Florek, CSc., Ph.D.

Najatý autobus byl přistavený ke škole v 6:30. Odjeli jsme v 6:45, přes České Budějovice do obce Lipno a dále na parkoviště k hrázi. Ve vodní elektrárně Lipno I jsme nejprve absolvovali školení o BOZP, proběhlo i školení o výrobě principech výroby elektrické energie a dalších produktech elektrárny. Akce probíhala v informačním centru elektrárny. Poté jsme navštívili podzemní kavernu v hloubce 160 metrů pod terénem. Zde jsou umístěny turbíny a další zařízení potřebná k provozu elektrárny. V 18:30 jsme se vrátili před školu.

Během návštěvy vodní elektrárny Lipno I se žáci seznámili s principem výroby elektrické energie, používanými technologiemi i s moderními ekologickými opatřeními.

Vodní elektrárna Lipno I je součástí vltavské kaskády. Vodní nádrž má rozlohou téměř 50 km². Je největším umělým jezerem u nás, jeden jeho výběžek zasahuje do sousedního Rakouska. Obsah nádrže 306 mil. m³ vody je využíván pro víceleté řízení odtoku. Regulací odtoku se zvětšují minimální průtoky, omezují povodňové špičky a zvyšuje se výroba v ostatních elektrárnách vltavské kaskády. Vodní plocha jezera v krásném prostředí Šumavy je 44 km dlouhá a v nejširším místě měří až 14 km. Je využívána pro letní rekreaci, plavbu po jezeře a efektivní rybné hospodářství.

Energetický význam elektrárny Lipno I předsta-

vuje výroba levné, ekologicky čisté, špičkové elektrické energie a využití pro regulaci výkonu celostátní energetické soustavy. Její velmi rychlé najetí na plný výkon 139 MW do 150 vteřin a dálkové ovládání z centrálního dispečinku vodních elektráren ve Štěchovicích umožňuje ovlivňovat výkonovou bilanci elektrizační soustavy České republiky. Kolísání odtoku vyrovnává malá průtočná vodní elektrárna Lipno II o výkonu 1,5 MW, vybudovaná pod Lipnem I.

Vodní dílo Lipno vznikalo v letech 1953 - 58. K zadržení vody slouží kombinovaná zemní a gravitační hráz o výšce 26 m s potřebným hydrotechnickým vybavením.

Samotná vodní elektrárna se nachází v podzemní kaverně o rozměrech 65 x 22 m a výšce 37 m, vylámané v hloubce 160 m pod terénem v blízkosti hráze. Voda je přiváděna na turbíny dvěma tlačnými ocelovými šachtami o průměru 4,5 m a délce 160 m přes kulové uzávěry a odváděna je 3,6 km dlouhým podzemním odpadním tunelem, širokým 8,4 m a vysokým 7,8 m. K dopravě technologického zařízení a personálu do podzemí slouží šikmý tunel se sklonem 45°, široký 6,8 m, vysoký 9,7 m a dlouhý 200 metrů.

V podzemní elektrárně, uvedené do provozu v roce 1959, jsou umístěna dvě plně automatizovaná soustrojí s Francisovými turbínami a potřebná elektrická zařízení. Elektrická energie z generátorů se vyvádí tunelem pomocí kabelů do nadzemních transformátorů a rozvodny. V nadzemním areálu je též umístěna rozvodna 22 kV, která zásobuje rozsáhlé okolí elektrickou energií.

Elektrárna jsou typickým obrovským mechatronickým systémem, který je řízen z jednoho centra

(Štěchovice). Exkurze tak vhodně doplnila výuku odborných předmětů a umožnila žákům lépe propojit teoretické

poznatky s praktickými ukázkami z reálného provozu v jejich studovaném oboru.

Favoritem přes Bosnu a Hercegovinu a Chorvatsko pod Triglav

7. Z Piraně do Terstu

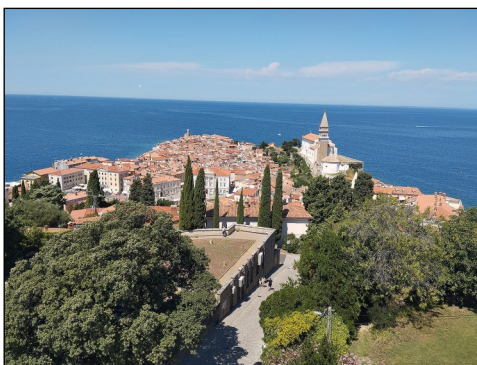
Petr Vlček

Z městských hradeb v Pirani se proplétáme křivolakými uličkami na špičku mysu. Přicházíme na Tartiniho náměstí – hlavní náměstí v Pirani s pomníkem slavného houslisty.

Hlavní piranšské náměstí (Tartinijev trg) je neobvyklé svým tvarem kruhu. Je také větší, než bývá v přímořských městech tohoto typu zvykem. Na jeho místě byl totiž kdysi přístav pro rybářské lodě, který byl kvůli nečistotám a zápachu v roce 1894 zasypán.

Dnes na mramorem vydlážděném náměstí stojí socha slavného piranšského barokního houslisty, skladatele a muzikologa Giuseppe Tartini-

ho (1692–1770). Dalšími dominantami náměstí jsou novorenesanční radnice,

Piraně z hradeb

dům zvaný „Benečanka“, kostel svatého Petra nebo Tartiniho rodný dům.

Benečanka je nejslavnějším domem v Pirani. Pochází z 15. století a honosí se architekturou v benátsko-

gotickém stylu. Váže se k němu romantická historie, podle které jej nechal postavit bohatý benátský kupec své lásce z Piraně. Obyvatelé města tento nejkrásnější dům nepřijímali zrovna příznivě, proto na něj zamilovaný pár nechal zapsat: „Lasa pur dir.“ (Jen ať si mluví.) V současnosti se v objektu nachází hotel jako stvořený pro zamilované páry.

Hned vedle náměstí je malý přístav zejména pro soukromé plachetnice. Ale funguje i pro osobní dopravu. Jezdí odtud pravidelné linky do Chorvatska nebo Itálie, ale také výletní a zájezdní lodě. Nákladní přístav je pak v Koperu, kam vede z vnitrozemí i významná železniční trať.

Podél jihozápadního pobřeží

SPŠ strojnická a SOŠ prof. Švejcara, Plzeň
Klatovská 109
301 00 Plzeň

Telefon: 371 510 811 - vrátnice
Fax: 371 510 825 - sekretariát
E-mailové adresy: viz web - Kontakty

www.spstrplz.cz

mysu Madona se pomalu dostáváme na jeho špičku. Ulice, která vede po mořském pobřeží, se jmenuje Prešnerovo nábřeží. Na jedné straně promenády jsou středověké domy (většinou hotely a restaurace se zahrádkami). Přímo z promenády se dá osvěžit ve vlnách moře. Překvapuje nás cenová hladina v restauracích, která je daleko nižší, než v Chorvatsku a možná i lacinější než u nás. Ve městě je mnoho chrámů a středověkých domů. Je zde patrný italský (benátský vliv).

Na špičce mysu je středověké opevnění a novogotický maják, kostel Panny Marie Zdraví ze 13. století a také socha mořské panny. Očím skryté je neuvěřitelné podmořské bohatství - 38 metrů pod mořem, v nejhlubším místě Terstského zálivu, tu žije neuvěřitelně pestré množství rostlin a živočichů. Chtěli jsme vystoupat na věž kostela Panny Marie, protože ale začíná polední siesta, už nás tam nepouští. Prešnerovo nábřeží vede dále kousek po severní hraně mysu a končí nad plážemi, které jsou chráněny stěnou mysu. My se však proplétáme směrem k těmto plážím křivolakými uličkami, abychom ještě více nasáli atmosféru místa. Uprostřed ulic se nachází Prvomajski trg. Původně se jednalo o hlavní piraňské náměstí. Uprostřed je rozsáhlá kamenná nádrž na zachycování dešťové vody, která byla postavena po úporném suchu v roce 1775. V létě náměstí rozeznávají tóny vážné hudby.

Uličkami jsme došli až ke kostelu svatého Jiří. Kostel vznikl zřejmě ve 12. století a dnešní podobu získal v roce 1637. Vedle kostela stojí samostatně zvonice, která je zmenšenou kopií benátské věže kostela San Marco. Interiér kostela ukrývá bohatou výzdobu, sedm mramorových oltářů, obrazy italských a nizozemských mistrů ze 17.–19. století a největší olejomalbu ve Slovinsku – Utrpení svatého Jiří (1844).

Od kostela, kde je opravdu nádherný výhled na Piraň, Terst i moře, sestupujeme na pláž pod útesem a loučíme se s mořem. Pak se vracíme k autu. Čas parkování máme omezený platbou, takže návštěva města nám končí.

Máme trochu problém s dnešním ubytováním. Původně jsme si mysleli, že bude spát nad Terstem v kempu u horní stanice „lanovko-tramvaje“ ve Via Opicině. Jenže jsme zjistili, že potřebujeme rezervaci místa. Když jsme o ni požádali, dostali jsme asi za půl hodiny odpověď, že už místo není. A tak jsme sehnali jakýsi penzion ve čtvrti Bovedo přímo v Terstu.

Vydáváme se na cestu. Vracíme se do Coperu a jedeme dále podél pobřeží. Přejíždíme hranici do Itálie a na chvíli zastavujeme na Mysu Mogia, kde je výhled na Terst i Piraň. Počasí se kazí, žene se bouřka, začíná pršet. Možná je lepší, že máme rezervovaný penzion.

Jedeme dále do centra Terstu a na místo našeho ubytování. Ukázalo se, že se jedná o byt 3+1, který je pronajímán po pokojích. Ulice, kde se dům nachází, stoupá do velkého kopce, a tak parkujeme na hlavní ulici Via Udine a šplháme asi 150 metrů ke vchodu do domu. Uvítal nás majitel (?), celkem sympat'ák. Ukázal nám malý a relativně čistý pokojík. Když odešel, zjistili jsme, že v sousedním pokoji bydlí člověk velmi tmavé pleti. A už to začalo... Na společném záchodě se zcela jistě nesplachuje, vana se sprchou je špinavá, že ji člověk musí dezinfikovat a ani to nestačí. Když jsem vyléval v kuchyni z rychlovarné konvice starou vodu, vylitly na mě zbytky vyluhovaného poloshnilého čajového listí v mastné vodě. Vůbec bych se nedivil tomu, kdyby se v rychlovarné konvici ohřívala i polévka nebo omáčka. Někdo by v tom možná ohřál brambor. Lednici raději otevírat jen s plynovou maskou... Tento nocleh hodnotím jako nejhorší nejen z této cesty, ale i z desítek jiných ubytování, které jsem v minulosti absolvoval. I toto se může stát v civilizované EU. Až do Terstu k nejhoršímu ubytování jsme dnes ujeli 243 km / celkem 2 213 km.

Citace:

Piraň

www stránky: Co vidět v nejkrásnějším městě Slovinska

Jméno hesla: Piraň Slovinsko, odkaz:

<https://www.objevuj-slovinsko.cz/piran/>